

Det e mörkt på morgonen!
Men det finns ju elljus i Hjärnarp som
tur är!

7 km stavspring på morgonkvisten.
Men det kändes lite skumt... Jag hade
lämnat min pulssensor på jobbet. Tänk
vad man kan bli fixerad.
Vill ju gärna ha koll på puls och
intensitet.....

Sagan om Socker, Gluten och lilla Margarin

ja.. what the vaddå...nu var det väl ändå dax för en saga. Den kanske inte lämpar sig för de allra minsta för det är ju en otäck historia. Näringsfysiologi i all ära men vad är det mot ett historisk epos om ja just det... det goda mot det onda.

En gång för inte så längesedan träffades Socker, Gluten och lilla Margarin. De tre var nära vänner och ska man vara ärlig var de rätt besvärliga. De gjorde vad de kunde för att ställa till det för människorna. Lilla margarin var inte så liten men kallades så för att han såg så oskyldig ut och lätt kunde blandas i hop med smör som var en snäll och god typ. Ja trots allt var ju ända margarin yngst av de tre vännerna, flera tusen år om man ska vara ärlig.

Ja de satt där och smidde planer och skrattade åt mänskligheten som lät sig duperas av den goda smaken, de härliga sockerkickarna och tron att det var nyttigt. De hade verkligen lyckats. Pengarna strömmade in och de hade alla skaffat aktier i olika branscher som alla visat sig högt lyckosamma. Inte ens i sin vildaste fantasi kunde de föreställa sig det drömscenario de nu befann sig i skulle kunna förändras.

Mänskligheten var verkligen dummare än jag trodde, skrockade lilla margarin där han satt nyfärgad och grann, allt för att likna sin idol smör.

- Ja sen vi slog våra påsar ihop har vi verkligen fått spinneffekt, log socker och såg förrädiskt söt ut.

- Kolla vrålar Gluten, mina aktier i läkemedelsbranschen, snart är alla sjuka och ingen misstänker oss.

De tre vännerna log glatt mot varandra. De hade verkligen gjort det perfekta brottet och deras underhuggare tillsatserna skötte sig verkligen utmärkt. De njöt vidare!

Åren flöt på, livet lekte för de tre vännerna och de hittade hela tiden på nya sätt att ställa till det.

Människorna blev -allt sämre och regeringen tog krafttag. Smör fick bära hundhuvudet. Det var smör och hans vänner som var orsaken. Smör var dödligt, farligt och ökade den stackars Kolesterol som nu levde i ständig skräck för repressalier. Kolesterol kände sig så ensam, ingen ville ha med honom att göra.

Stackars kolesterol ville bara skrika ” det är inte mitt fel att det blir så här”

Men en morgon satte Socker sin frukostmacka i halsen.

Några människor hade börjat tänka. Det var det värsta som kunde hända. I panik ringde han Gluten och lilla margarin. Hur skulle de lösa det. Det kunde ju bli farligt. Rent bokstavligt kunde ju deras sötebrödsdagar vara över.

De tre vännerna möttes. De tittade dystert på varandra, någon hade stuckit hål på ballongen. Nu var det bara att försöka hindra luften från att pysa ut. Tack och lov hade de tre vännerna ett stort och mycket bra förhållande till både reklam, forskning och beroende.

Men trots smutskastning, alla forskningsrapporter och bevis började smörs anhängare bli fler och fler och som ett muller i horisonten växte det sig allt starkare.

Plötsligt en dag fängslades socker, gluten och lilla margarin för brott mot mänskligheten. Både socker och gluten hade permissioner för att gå på fest men lilla margarin ansågs alltför farlig för att man skulle låta honom vistas ute i friheten.

Människorna blev friska och man tittade förundrat på varandra precis som om de blivit väckta ur en förtrollning.

Det var ju så självklart, varför förstod vi inte det.

Den här Sagan är skriven av Underbara
Johanna Lanner.

<http://johannalanner.wordpress.com/>